

Nr 86.

Av herr **Rooth**, om införande av ett tillägg i § 1 mom. 1 uti de av Kungl. Maj:t i proposition nr 10 föreslagna allmänna grunder för krigstidstillägg och krigstidshjälps utgående.

Med anledning av bestämmelserna i § 1 av Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 10, angående krigstidstillägg m. m., får jag anföra följande.

Bland häradsskrivarnas löneförmåner ingår förvaltningsbidrag med 150 kronor för varje påbörjat 5,000-tal av folkmängden. Denna löneförmån, som i ett medelstort fögderi uppgår till 1,200 kronor, är avsedd till att bestrida avlöning till de biträden, häradsskrivarna för tjänsten måste hava anställda, och röner alltså i högsta grad inflytande av dyrtiden.

Tidigare har ifrågavarande löneförmån utgått i form av dels tillägg till tjänstgöringspenningar och dels tillfällig löneförbättring.

Vid utbetalning under år 1917 av krigstidstillägg till härads-skrivarna har krigstidstillägg i allmänhet beräknats jämväl å nämnda löneförmån. Några länsstyrelser ansågo sig dock förhindrade att ut-anordna sådant krigstidstillägg. Häröver anfördes besvär. I utslag av den 15 november 1917 utlät sig regeringsrätten sålunda:

»Kungl. Maj:t har i nåder låtit sig föredragas ovan berörda besvär och enär ifrågavarande avlöningsförmån är betecknad såsom till-fällig löneförbättring samt måste anses utgöra tillägg till den del av vederbörande häradsskrivare å ordinarie stat upptagna tjänstgörings-penningar, som utgår efter folkmängdstalet i tjänste-distriktet och vara krigstidstillägg enligt § 1 i åberopade kungörelse skall utgå,

ty och som i följd härav klaganden måste anses berättigad åtnjuta sådant tillägg jämväl å nu ifrågavarande löneförmån,

finner Kungl. Maj:t skäligt, med undanröjande av Kungl. Maj:ts

befallningshavandes resolution, visa målet åter till Kungl. Maj:ts befallningshavande för ny behandling.»

Då emellertid omförmälda löneförmån i 1918 års lönestat förekommer under rubriken förvaltningsbidrag, vilken rubrik icke återfinnes i den kungl. propositionen, kan frågan om krigstidstillägg för denna löneförmån möjligen på nytt bliva föremål för olika tolkningar. Ett förtydligande av bestämmelsen i detta avseende torde alltså vara nödigt.

Jag tillåter mig för den skull hemställa,

att riksdagen måtte besluta att bland de i § 1 av den kungl. propositionen ingående slag av kontanta förmåner skall införas jämväl »förvaltningsbidrag».

Stockholm den 26 januari 1918.

Axel Rooth.